

Протокол

№

гр. София, 13.07.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав**, в публично заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **5880** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,14 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА Ю. Е., ГРАЖДАНКА НА К., ЛИЧНО И В КАЧЕСТВОТО Ъ
НА ЗАКОНЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ НА МАЛОЛЕТНОТО Ъ ДЕТЕ С. М. – редовно
призована, явява се лично и с малолетното си дете С. М., като пълномощник на
жалбоподателката се явява и АДВ. И., с пълномощно по делото.

В залата се явява А. С. В., преводач от руски език.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /чрез преводача/: Разбирам превода.

СЪДЪТ

НАЗНАЧАВА А. С. В. за преводач от руски език на жалбоподателката Ю. Е. лично и като законен представител на малолетното ѝ дете С. М..

СЪДЪТ,

ПРЕДУПРЕЖДАВА преводача, че следва да даде верен превод и при умишлено даване на неверен превод, носи наказателна отговорност.

ОТВЕТНИКЪТ ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ ЗА
БЕЖАНЦИТЕ ПРИ МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ – редовно призован, не се явява,
представява се от ЮРК. П., с пълномощно от днес.

В залата се явява социален работник П. от Отдел „Закрила на детето” в Дирекция „Социално подпомагане” – К. село, упълномощена от директора на Агенция за социално подпомагане.

СГП – редовно призована, не се представлява.

От Агенция за социално подпомагане е постъпило писмо на 07.07.2022 г., с което съдът е информиран, че Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село не може да предостави актуален социален доклад за положението на детето С. М., тъй като липсват адрес и телефон на жалбоподателката Ю. Е. и телефоните, посочени в интернет за връзка с адв. Р. са неактуални.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. И.: Поддържам жалбата.

ЮРК. П.: Оспорвам жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:
ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Ю. Е., гражданка на К., лично и в качеството ѝ на законен представител на малолетното ѝ дете С. М., чрез адвокат Д. Р. срещу Решение № 4167/20.05.2022 г. на Заместник-председателя на Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на молбата чужденеца за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. И.: Запознат съм с административната преписка. Считам, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

АДВ. И.: Моля да изискате от Агенция за социално подпомагане писмено становище по случая.

СЪДЪТ намира, че с оглед присъствието на представител на Агенция за социално подпомагане не е задължително да се изисква писмено становище от Агенцията за социално подпомагане, касателно разпоредбата на чл. 15 от Закона за закрила на детето.

АДВ. И.: Моля да изискате от представителя на Дирекция „Социално подпомагане”, който е в залата да се произнесе в контекста на молбата за предоставяне на международна закрила.

СЪДЪТ намира, че не следва да дава указания на представителя на Дирекция „Социално подпомагане”, досежно съдържанието на неговото становище.

АДВ. И.: Моля на основание чл. 176 от ГПК да допуснете жалбоподателката да даде обяснение.

СЪДЪТ намира това искане за основателно, поради което
ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателката Ю. Е. да даде обяснения, във връзка с подадената от нея лично и в качеството ѝ на законен представител на малолетното ѝ дете молба за предоставяне на международна закрила.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ жалбоподателката за последствията при недаване на верни обяснения, съгласно разпоредбата на чл. 176, ал. 3 от ГПК.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /чрез преводача/: Имам гражданство само на Република К.. Пристигнах в България през месец август 2017 г. – легално. Визата ми беше за около три месеца – не си спомням. Пристигнах в България заедно с малолетното ми дете и от тогава не съм напускала страната. През тези пет години живях в РПЦ на ДАБ „О. купел”, [улица] – само там. Когато дойдох в България детето ми беше на три и половина години. През тези пет години то ходи на детска градина, подготвителна група и сега е завършила първи клас в българско училище, с отличен. Представям удостоверение за завършен първи клас на малолетното ми дете С. М..

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представеното от жалбоподателката удостоверение за завършен първи клас като доказателство по делото.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /чрез преводача/: Работя във верига магазини „Б.” – руските магазини за хранителни стоки и имам договор за работа, като продавач-консултант за три години. В К. живея в [населено място] – там работех също като продавачка. В К. детето ми не е посещавало детска градина. Аз имам още едно дете, което е непълнолетно, то също е в България и посещава българско училище. Сега е на шестнадесет години и е завършил осми клас. Той също живее с

мен в общежитието. Имам съпруг и той живее с мен. Сега съпругът ми не работи. Неговото дело приключи – има отказ, така че той няма право в момента да работи. В К. имам роднини, но не поддържам връзка с тях. Имам майка и двама братя, но не поддържа връзка. През тези пет години аз правих опит да науча български език. Разбирам български език, но не мога сто процента да говоря свободно, но с клиентите в „Б.“ се разбирам, защото деветдесет процента са българи. След като напуснах К. реших, че сме по някакъв начин заплашени ако се върнем там, защото преди да си тръгнем от там нас ни преследваха. Не знам кой ни преследваше, аз не съм виждала бандитите. Разбрах, че заплашват мъжа ми, но не помня точно. Не ми е казал защо са го преследвали – мислехме си, защото сме етнически руснаци. Бяхме принудени да сменим квартирата. В полицията – там има много голяма корупция и не можехме да се обърнем към полицията, защото най-вероятно тези бандити бяха свързани с тях. Не поддържам връзка с роднините си, защото мисля, че телефонните разговори в К. се подслушват и за това не искам да имам връзка с тях. Ако се върна в К. нямам собствено жилище, нямам квартира, няма къде да отида. Когато мъжът ми избяга от К. – той нелегално мина границата и ако се върне ще го затворят. Аз пристигнах легално в България, с виза от българско посолство със самолет, а мъжът ми пристигна също със самолет – той също имаше виза. Много ни харесва в България. Когато дойдохме тук и синът ми тръгна на училище той каза: „Аз искам да уча в такова училище“. В училището в К. имаше казахски момчета, които обиждаха руснаците и това не се харесваше на сина ми. Тук няма враждебно отношение към децата ми в училище и учителите са много добри. В България децата имат и приятели, с които общуват извън училище. Имаме приятели и се събираме в училищния двор, но сега имат малко дете и са си повече вкъщи. През ваканциите синът ми се разхожда, почива си, качваме се в планината. Аз имам и други приятели – най-често от работата.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. И.:

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /чрез преводача/: Съпругът ми имаше ограничение да напуска страната – не знам защо. Със самолет пристигна от К. до М. и оттам до България. Визата му беше издадена в К.. Аз не искам да живея в Русия независимо, че съм етнически рускиня.

ЮРК. П.: Нямам въпроси.

СОЦИАЛЕН РАБОТНИК П.: Нямам въпроси.

СЪДЪТ на основание чл. 15, ал. 2 от Закона за закрила на детето и при спазване на разпоредбите на ал. 3 от с.з., намира, че следва да изслуша малолетното дете С. М., което се намира в залата.

МАЛОЛЕТНОТО ДЕТЕ С. М. на въпрос на Съда, чрез преводача: Разбирам превода /заявява неуверено/.

НА ВЪПРОС НА СЪДА:

МАЛОЛЕТНОТО ДЕТЕ С. М.: Разбирам български. Мога да отговарям на български.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване на детето С. М..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

МАЛОЛЕТНОТО ДЕТЕ С. М. ОТГОВАРЯ НА ВЪПРОСИ НА СЪДА НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК: Аз съм на осем години. В момента живея в общежитието с мама,

татко и с моя брат. Живея там от пет години. Не помня от коя страна съм дошла в България. Не помня как съм дошла в България. Ходя на училище, не мога да кажа как се казва – близко е до общежитието. Водят ме мама или татко. В училището имам приятели българи. В моя клас има и други чужденци. Имам приятели, не общувам с тях по телефона, но си играем – играем си в училище. Не се срещаме след училище сега, защото съм ваканция. През ваканцията мога да чета книги на български. Брат ми също знае български. Не знам дали има приятели от училището. Извън общежитието не ходим на гости при български приятели. Когато мама е на работа, татко се грижи за мен. Харесва ми в училището, харесва ми и в България. Знам, че страната откъдето идват мама и татко се казва К.. Нямам спомен от времето, когато съм живяла там. Знам, че там имам баба, чичовци и лели. С тях не съм се чувала. Не помня за приятели в К..

АДВ. И.: Нямам въпроси към детето.

ЮРК. П.: Нямам въпроси към детето.

СОЦИАЛЕН РАБОТНИК П.: Нямам въпроси към детето.

ЮРК. П.: Представям и моля да приемете актуална справка относно обстановката в Република К., с копие за адв. И..

АДВ. И.: Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представената от пълномощника на ответника юрк. П. справка за актуалната обстановка в Република К. като доказателство по делото.

СЛУЖИТЕЛ НА ДСП – К. С. П.: С оглед на това, което чух след изслушването на майката и на малолетното ѝ дете Отдел „Закрила на детето” е с мнение, че детето има изграден социален кръг в страната, харесва му да остане тук и в негов интерес ще е да остане в страната. Ако се върнат в К. детето може да бъде стресирано, ако вземем предвид и показанията на майката. Смяната на социалната среда в такава възраст, според моя опит би се отразило негативно на неговата социална психика, тъй като детето е на осем годишна възраст. То и се отразило на неговата емоционална психика, защото то има изградени връзки в страната, намерило си е приятели и се е установило тук със своите родители. Ако не поддържа връзка с близки и роднини в К. има вероятност то да се почувства самотно. В случай че се върнат в К. детето ще се наложи да смени училището и средата си и ще трябва да му се обясни ясно защо трябва да напусне страната, в която му е харесвало и защо трябва да смени обстановката, след като тук се чувства добре.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания. Да се приключва делото.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. И.: Моля да отмените оспореното решение като неправилно и незаконосъобразно. На първо място административният акт е издаден, след като ВАС

е върнал преписката към административния орган за ново разглеждане и произнасяне, съобразно конкретни мотиви. В случая считаме, че това изискване не е спазено – решението е формално, бланкетно. Най-добрият интерес на детето също е формално посочен, като не почива на никакви реални факти и обстоятелства. Единствено е посочено, че тъй като е от казахстански произход за него би следвало да бъде по-добре, да бъде със семейството си на територията на тази страна. Считам, че беше изяснено в рамките на днешното съдебно заседание, че това не кореспондира на обективната истина. Най-добрият интерес на детето следва да се преценява не бланкетно, а въз основа на конкретни факти и обстоятелства. Моля да имате предвид, че никога до момента бежанската история на моята доверителката и малолетното ѝ дете не е преценявана в светлината на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, а именно предоставяне на хуманитарен статут по други причини от хуманитарен характер. Тоест законът предвижда дори тогава, когато не са налице общите предпоставки за предоставяне на международна закрила, която с оглед на обстоятелствата, а в случая считам, че са налице такива да бъде предоставен хуманитарен статут и без да са налице тези предпоставки. В този смисъл считам, че преписката следва да бъде върната за ново разглеждане и произнасяне, именно с такива указания.

ЮРК. П.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и да оставите решението на ДАБ в сила. Аргументите в тази посока са, че реално чл. 8, ал. 1 от ЗУБ е неприложим в конкретния случай. Най-добрият интерес на детето е да расте в естествената си среда и също така Ви моля на основание чл. 92 от ЗУБ да не присъждате разноски на другата страна, включително и адвокатско възнаграждение, в случай че приемете жалбата за основателна.

ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА /чрез преводача/: Ние искаме да останем в България. На нас ни харесва, ние се чувстваме безопасно и спокойно тук. И за мен е важно децата ми да се чувстват безопасно и добре – за мен това е най-важното.

МАЛОЛЕТНОТО ДЕТЕ С. М. НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК: Искам да остана в България.

Съобразявайки участието на преводача А. В., СЪДЪТ намира, че на същата следва ДА БЪДЕ ИЗПЛАТЕНО възнаграждение в размер на 70 лв. от бюджета на АССГ, за което се издаде РКО.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11,10 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: